

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Εν Ἀθήναις τῇ 20 Ὀκτωβρίου 1943

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Ἀριθμὸς φύλλου 352

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ὅπ' ἀριθ. 812.

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης
συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ

Ἐχόντες ὅπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 7 Ἀπριλίου 1943 Διτάγμα
τοῦ Προέδρου τῆς Κυβερνήσεως πρὸς τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν,
ἀπεφασίσταμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

1. Ἕλληνες πολῖται ἐκ τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ ἔχοντες συμπληρωμένον τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας των καὶ ἀνεξαρτήτως φύλου, φονευθέντες, θανόντες ἢ υποστάντες διαρκῇ μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος, συνεπείᾳ οἰουδήποτε γεγονότος, ὀφειλόμενου εἰς τὴν διαρκούσαν γενικὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν καὶ ἐπισυμβάντος κατὰ τὸ ἀπὸ 28 Ὀκτωβρίου 1940 μέχρι λήξεως τῆς διαρκούσης γενικῆς ἐμπόλεμου καταστάσεως χρονικὸν διάστημα, ἔξομοιοῦνται πρὸς στρατιώτας καὶ δικαιούνται συντάξεως αὐτοῖς τε καὶ αἱ οἰκογένειαι αὐτῶν, κατὰ τοὺς ἰσχύοντες περὶ πολεμικῶν συντάξεων νόμους.

2. Αἱ διατάξεις τῶν δευτέρως καὶ τρίτης παραγράφων τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Α.Ν. 2666 τοῦ 1940 ἐφαρμόζονται ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῶν ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις παθόντων καὶ μὴ ἔχοντων συμπληρώσει κατὰ τὸν χρόνον τοῦ παθήματος τὸ 14ον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

3. Θεωροῦνται ὀφειλόμενα εἰς τὴν γενικὴν ἐμπόλεμον κατάστασιν τὰ τραύματα θανατηφόρα ἢ μὴ τὰ ληφθέντα κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πολεμικῶν επιχειρήσεων ἢ συνεπείᾳ βομβαρδισμοῦ ἀπὸ Ἑλλᾶς, Οὐλασσῆς καὶ Ἀέρος, καταβύθισεως πλωτῶν μέσων ἐν γένει, ἐκρήξεως βλημάτων ἢ ἐξ ἄλλων ἀτυχημάτων ἢ συμβάντων δυνάμενων νὰ ἀποδοθῶσιν εἰς γεγονότα τοῦ πολέμου, ὡς καὶ ὁ θάνατος, ἔστω καὶ συνεπείᾳ νόσου, ἐὰν ἐπῆλθεν ἐν ἀνταρραχίᾳ, ἡμερίᾳ ἢ ἐν στρατοπέδῳ συγκεντρώσεως.

4. Κατὰ πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις ἀποδεικνυμένου ὅτι ὑπάρχει ὡς πρὸς τὸ πάθημα βαρὺ πταῖσμα τοῦ παθόντος δὲν γεννᾶται δικαίωμα εἰς σύνταξιν.

5. Αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 5, 6, καὶ 7, τοῦ Α.Ν. 2666 τοῦ 1940, ὡς ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἐφαρμόζονται καὶ διὰ τὰς περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον συντάξεις, αἵτινες, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὀρίζονται πληρωτέαι ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων, ἢ πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 2.

1. Τῆς κατὰ τὸ προηγουμένον ἄρθρον συντάξεως δικαιούνται ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1943 καὶ ἔπαιντες οἱ ὑπαγόμενοι εἰς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1-4 τοῦ Α.Ν. 2666 τοῦ 1940, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως.

2. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων περὶ ὑπαγωγῆς εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ παρόντος τῶν δικαιουμένων συντάξεως ἢ ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν Α.Ν. 2666 τοῦ 1940, ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν νὰ διατάξῃ τὴν καταβολὴν τῶν συντάξεων τῶν δικαιουμένων ἀποζημιώσεως ἢ τῶν ὑπὸ τῶν συντάξεων τῶν λοιπῶν ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου 1943, βάσει ἐξουσιοδοτικῶν πινάκων, συντασσόμενων καὶ ἀποστέλλομένων εἰς τὰ Ταμῆα παρὰ τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας τῆς Γενικῆς Διοικήσεως Δημοσίου Λογιστικῆς.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 362 τοῦ 1943 ὑπάρχοντες καὶ οἱ, συνεπείᾳ πολεμικοῦ τραύματος ἢ νόσου ἀποσπῶν τῶν κοινωτικῶν τοῦ πολέμου 1940, υποστάντες διαρκῇ μείωσιν τῆς πρὸς ἐργασίαν ἱκανότητος (διαρκῇ ἀναπηρίᾳ) 10 ο) καὶ ἔννοιοι ἐξαρτοῦ ἀξιοματικοὶ καὶ ἀνθυποσπιστὰι, δικαιούμενοι, ἐπ' ὅσον δὲν κατέστησαν ἀνίκαντοι διὰ τὴν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν καὶ συντρέχουσιν αἱ λοιπαὶ προϋποθέσεις τῶν Α.Ν. 2650 καὶ 2734 τοῦ 1940, ὡς οὗτοι ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, μηνιαίας συντάξεως ἴσως πρὸς τὸ 1/3 τοῦ κατὰ τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον συντάξιμου μηνιαίου μισθοῦ των, ἔκτος τῶν υποστάντων διαρκῇ ἀναπηρίᾳ 25 ο) καὶ ἔννοιοι δικαιούμενοι μηνιαίας συντάξεως ἴσως πρὸς τὸ 1/2 τοῦ συντάξιμου μισθοῦ των.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 362 τοῦ 1943 ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ μονίμων ἢ ἐφεδρῶν ἀξιωματικῶν καὶ ἀνθυποσπιστῶν παθόντων κατὰ τὸν πόλεμον τοῦ 1940-1941.

3. Γνωματεύσεις τῆς Ἀνωτάτης Στρατοῦ Ὑγειονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἐκδοθεῖσαι κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Ν. 4806 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως θεωροῦνται ἰσχυραὶ, ὅσον ἀφορᾷ τὴν διὰ τῶν γνωματεύσεων τούτων καθορισθέντα βαθμοὶ ἀναπηρίας τῶν περὶ ὧν τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Αἱ ἀξιοματικαὶ καὶ ἀνθυποσπιστῶν ἀνίκαντοι διὰ τὴν ἐν γένει στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, συνεπείᾳ πολεμικοῦ τραύματος καὶ διατηρηθέντες ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ ἐν τῇ καταστάσει τῆς ὑπηρεσίας γραφεῖν, ἀπομακρυνθέντες εἴτα ἢ ἐφεξῆς ἀπομακρυνόμενοι τῆς ὑπηρεσίας λαμβάνουσιν ὡς σύνταξιν ἐλλειψήσαν τὸν συντάξιμον μισθὸν τοῦ βαθμοῦ των, ἐφαρμοζόμενοι καὶ ὡς πρὸς τούτους τῶν διατάξεων τῶν ἐδαφίων 4, 5 καὶ 6 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Νόμου 362 τοῦ 1943.

Ἄρθρον 4.

1. Εἰς τὸ τέλος τῆς περιπτώσεως γ' τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 5 τοῦ 1943 προστίθεται ἐδάφιον, ἰσχύον ἀρ' ἧς καὶ ἡ συμπληρουμένη διάταξις ἔχον οὕτω :

α) ὡς μορφή «ὁξείας φυματιώσεως» νοοῦνται :

α) τὸ πρῶτον πρόσφατον διήθημα.

β) ἡ φυματιώδης λοβιδωδὴς βρογχοπνευμονία.

γ) ἡ φυματιώδης λοβιδωδὴς πνευμονία.

δ) ἡ ὁξεία καχεκτικὴ φυματίωσις καὶ

ε) ἡ φυματιώδης μηνιγγίτις.

Διὰ τὴν πιστοποίησιν τῶν ἀνωτέρω μορφῶν λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν μόνον τὰ πιστοποιητικά τῶν στρατιωτικῶν ἢ ἄλλων κρατικῶν νοσοκομείων ἢ νοσηλευτικῶν Ἰδρυμάτων Δημοσίου Δικαίου, ἅτινα ἐνοσήλευσαν τοὺς παθόντας ἐκ μιᾶς τῶν ὡς ἂνω μορφῶν ὀξείας πυρετικώσεως ἢ, ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τῶν ἀρχαίων τῶν στρ. νοσοκομείων, ἐνορκος βεβαίωσις στρ. ιατρῶν μονίμων ἢ ἐφέδρων, οἵτινες ἐνοσήλευσαν τοὺς παθόντας εἰς στρατιωτικά Νοσοκομεία.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ὑπὸ τοῦ παθόντος προσκομίζεται ἀκτινογραφία γενομένη κατὰ τὴν ἀρχικὴν ἐκδήλωσιν τῆς παθήσεως, αὕτη δύναται νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ἐπικουρικῶς μόνον καὶ ἐφ' ὅσον συντρέχει μετ' ἄλλον ἀποδεικτικῶν στοιχείων ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων.

2. Ἡ τελευταία παράγραφος τοῦ ἄρθρου 14 τοῦ Ν. 5)1943 ἐφαρμόζεται καὶ διὰ τοὺς δικαιωθέντας συντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 1357 τοῦ 1942.

Ἄρθρον 5.

Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. 2734 τοῦ 1940 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως ὑπάρχοντες καὶ οἱ περὶ τὸν ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 2665 τοῦ 1940 καὶ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 2666 τοῦ 1940, δικαιούμενοι, οἱ μὲν πρότεροι τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. 2665 καὶ τὸ ἄρθρον 2 ἐδαφ. 2 τοῦ Νόμου 362 τοῦ 1943 συντάξεως, οἱ δὲ λοιποὶ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 6.

1. Ὀπλῖται τοῦ στρατεύματος ἐν γένει παθόντες κατὰ τοὺς παλαιούς πολέμους, ὧν αἱ περὶ κανονισμοὺ συντάξεως αἰτήσεις ἀπερρίφθησαν εἰς τὸ παρελθὸν ὡς ἐκπρόθεσμοι ἢ ἐπὶ τῇ λόγῳ, ὅτι τὸ ποσοστὸν τῆς ἀναπηρίας τῶν κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπολύσεώς των ἀνῆλθετο εἰς 10 μέχρι 25 ο)ο, δύνανται, ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νὰ αἰτήσωνται τὸν κανονισμὸν συντάξεως κατὰ τὸν νόμον 3122 καί, ἐφ' ὅσον συντρέχουσιν αἱ προϋποθέσεις τοῦ νόμου τούτου, κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 70 τοῦ 1943.

2. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναγνωριζομένη σύνταξις εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Κανονισμοῦ Πολεμικῶν Συντάξεων ἢ πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 70 τοῦ 1943 προστίθεται ἑκτὴ περίπτωσις ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

(στ) αἱ συντάξεις αἱ ἀπονεμηθεῖσαι εἰς τραυματίας Ἑθνικῶν Ἀγώνων καὶ τὰς οἰκογενείας αὐτῶν ὡς καὶ τὰς οἰκογενείας τῶν φονευθέντων εἰς τοιοῦτους ἀγῶνας, αἱ συντάξεις τῶν οἰκογενειῶν τῶν φονευθέντων ἐν πολέμῳ ἐθελοντῶν τῶν ὑπηρετησάντων εἰς ἐθελοντικὰ Σώματα, ὡς ἐπίσης καὶ αἱ συντάξεις τῶν στρατιωτικῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οἱ στρατιωτικοὶ οὗτοι ἐτραυματίσθησαν ἢ ἐφονεύθησαν εἰς συμπλοκάς ἀποσκοπούσας τὴν ἡμυναν τοῦ πατρίου ἐδάφους).

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένου ἐδαφίου ἀναπροσαρμογὴ τῶν συντάξεων τῶν δικαιωθέντων τοιαύτης κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Α.Ν. τῆς 19 Νοεμβρίου 1935 (περὶ ἀπονόμης συντάξεως εἰς ἀγωνιστὰς τῶν Ἑθνικῶν Ἀγώνων) ἐνεργεῖται κατὰ τὴν κάτωθι ἀντιστοιχίαν:

α) ἀγωνιστῆς ἐξομοιοῦται πρὸς στρατιώτην.

β) ὁπλαρχηγὸς III καὶ ὁμαδάρχης Μακεδονικοῦ Ἀγῶνος πρὸς δεκανέα.

γ) ὁπλαρχηγὸς II πρὸς λοχίαν.

δ) ὁπλαρχηγὸς I πρὸς ἐπιλοχίαν καὶ

ε) ἀρχηγὸς πρὸς ἀνθυπολοχαγόν.

Ἄρθρον 8.

1. Οἱ δικαιωθέντες συντάξεως κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Α.Ν. τῆς 19 Νοεμβρίου 1935 (περὶ ἀπονόμης συντάξεως εἰς ἀγωνιστὰς τῶν Ἑθνικῶν Ἀγώνων) δικαιούνται μηνιαίας συντάξεως ἴσης πρὸς τὸ σύνολον τοῦ κατὰ τὸ Διάταγμα τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 (περὶ ἀπονόμης κλπ) ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως συνταξίμου μισθοῦ κατὰ τὴν βαθμολογικὴν ἀντιστοιχίαν τὴν ἀναγραφομένην εἰς τὸ ἐδαφίον 2 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

Ἡ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὑψημένη σύνταξις εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Ἡ ἐν ἄρθρῳ 32 τοῦ Α.Ν. 2414 τοῦ 1940 προθεσμία πρὸς ὑποβολὴν αἰτήσεων καὶ δικαιολογητικῶν παρὰ τῶν ἀγωνιστῶν Ἑθνικῶν Ἀγώνων, ὡς αὕτη παρετάθη διὰ τοῦ ἐδαφ. 3 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1294 τοῦ 1942, καταργεῖται, ἐφαρμοζομένων καὶ διὰ τὴν περίπτωσιν ταύτην τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 59 τοῦ Δ)τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 (περὶ ἀπονόμης κλπ.).

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς τὰς διατάξεις τοῦ Α.Ν. τῆς 19 Νοεμβρίου 1935 (περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων τῶν ἀνθυπασιτιστῶν καὶ ὁπλιτῶν τῆς χωροφυλακῆς) ὑπάρχοντες τῇ αἰτήσει των καὶ οἱ μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ἀναγκ. τούτου Νόμου ἐξεληθέντες τῶν τάξεων τῆς Χωροφυλακῆς συνεπεία οἰοῦντο νοσήματος ὑπλῖται τῆς Χωροφυλακῆς.

2. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ἀναγνωριζομένη, αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, αὐξήσις τῆς συντάξεώς των εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

Ἄρθρον 10.

1. Τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Α.Ν. 2414 τοῦ 1940 καταργεῖται ἄρ' ἥς ἰσχυσεν, ἐπαναφερομένης ἐν ἰσχύϊ τῆς διὰ τούτου τροποποιηθείσης διατάξεως.

2. Ὑποθέσεις δι' ἃς ἐξεδόθησαν πράξεις ἢ ἀποφάσεις τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπὸ τὸ Κράτος τῆς κατὰ τὴν ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1294 τοῦ 1942, αἰτήσῃ τῶν ἐνδιαφερομένων, πρὸς κανονισμὸν συντάξεως κατὰ τὸ ἐδαφίον 1 τοῦ παρόντος. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν γενέσεως τοῦ δικαιοῦματος ὑπὸ τὸ Κράτος τῆς κατὰ τὴν ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 1294 τοῦ 1942, ἢ σύνταξις εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου τὸ δὲ τυχὸν καταβληθὲν ἐφ' ἅπαξ βοήθημα δὲν ἀναζητεῖται.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ τελευταία παράγραφος τῆς περιπτώσεως β' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ Δ)τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 (περὶ ἀπονόμης κλπ.), ὡς ἡ περίπτωσις αὕτη ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 2414 τοῦ 1940, ἀντικαθίσταται ἀφ' ἥς ἰσχυσεν ὡς ἀκολούθως:

«Ἡ ἐπὶ ἡμερησίᾳ ἀποζημιώσει ὑπηρεσία δέον νὰ διηυῖνθῃ ἐν συνεχείᾳ ἢ τμηματικῶς μὲν ἀλλ' ἢ διακοπῇ νὰ ὀφεί-

λεται εἰς ἐκτέλεσιν στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ νὰ ᾖ διε-
τοῦς τοῦλάχιστον διαρκείας ἢ ἐτησίαις μὲν ἀλλὰ νὰ ἐπηκο-
λούθησε ταύτης μονιμοποιήσας ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ δημοσίᾳ
θέσει.

2. Τὸ ἐδάφιον 5 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Α.Ν. 2414 τοῦ 1940
ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Τὰ ἄρθρα 14 καὶ 45 τοῦ αὐτοῦ Δ)τος τῆς 31 Ὀκτω-
βρίου 1935 τροποποιεῖνται ὡς ἀκολούθως :

«Αἱ εἰς τὰ προηγούμενα ἄρθρα 13 καὶ 44 ὑπηρεσίαι
δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν ὡς συντάξιμοι πρὸ τῆς συμ-
πληρώσεως πλήρους πενταετοῦς ὑπηρεσίας πληρούσης τοὺς
ὅρους τοῦ ἄρθρου 12 καὶ 43, ἐκδὸς τῆς περιπτώσεως θα-
νάτου ἐν τῇ τελευταίᾳ ταύτῃ ὑπηρεσίᾳ».

3. Αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Α.Ν.
2414 τοῦ 1940 ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κοινῇ ὑπαιτιό-
τητι διαξενυχθεισῶν ὑπὸ τὸ Κράτος τούτου ἢ διαξενυχομέ-
νων ἐφεξῆς θυγατέρων.

4. Εἰς τὸ τέλος τῶν ἐδαφίων 3 τοῦ ἄρθρου 10 καὶ 4
τοῦ ἄρθρου 41 τοῦ Δ)τος τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ
ἀπονομῆς κλπ.» ὡς ταῦτα ἐροποποιήθησαν διὰ μεταγενε-
στέρων διατάξεων, προστίθεται παράγραφος ὡς ἀκολούθως :

«Τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ πρώτῃ τοῦ παρόντος ἐδαφίου
ὀριζόμενα ἐφαρμόζονται καὶ προκειμένου περὶ ὑπαλλήλων
ἢ στρατιωτικῶν ἐχόντων συμπληρώσει διετὴ πλήρη πρᾶ-
γματικὴν ὑπηρεσίαν ἐν τῷ αὐτῷ ὁργανικῷ βαθμῷ καὶ τριά-
κοντα πέντε ἐτῶν συντάξιμον ὑπηρεσίαν».

5. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἰσχύει ἀφ' ἧς καὶ τὸ Διά-
ταγμα τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κ.λ.π.»
ἢ δὲ βάσει τούτου ἀναγνωρίζομένη αὐξήσις τῆς συντάξεως
τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἀπομακρυνθέντων
τῆς ὑπηρεσίας εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδό-
σεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ
Συνεδρίου.

6. Πολιτικοὶ συνταξιούχοι ἐν γένει ὑπηρετήσαντες εἰς
τὰς τάξεις τοῦ στρατεύματος, τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς
Ἀστυνομίας Πόλεων μετὰ τὴν ἀπομάκρυνσίν των ἐκ τῆς
πολιτικῆς ὑπηρεσίας δικαιοῦνται νὰ προσμετρήσωσιν εἰς
τὴν συντάξιμον ὑπηρεσίαν των τὸν χρόνον τῆς μεταγενε-
στέρας ταύτης ὑπηρεσίας, ἐν διπλασιασμῷ δὲ κατὰ τὸ ἐκ
τούτου ἐμπόλεμον διάστημα.

Ἡ βάσει τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, ἰσχύουσας ἀφ' ἧς
καὶ τὸ Διάταγμα τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς
κλπ.», ἀναγνωρίζομένη αὐξήσις τῆς συντάξεως εἶναι πλη-
ρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πρά-
ξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

7. Τὸ ἄρθρον 16 τοῦ Α.Ν. 2414 τοῦ 1940 καταργεῖται
θεωρούμενον ὡς μηδέποτε ἰσχύσαν.

* Ἀρθρον 12.

1. Τὸ ἐδάφιον 9 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 362 τοῦ 1943
ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ἡ κατὰ τὰ ἐδάφια 1, 5 καὶ 8 τοῦ παρόντος ἄρθρου
ἀναγνωρίζομένη σύνταξις ὡς καὶ ἡ κατὰ τὰ λοιπὰ ἐδάφια
ἀναγνωρίζομένη αὐξήσις τῆς κατὰ τὰς πρὸ τούτου διατάξεις
ἀνηκούσης εἰς τοὺς περὶ ὧν τοῦτο συντάξεως εἶναι πληρωτέα
ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ
ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

2. Ἡ τρίτη παράγραφος τοῦ ἐδαφίου 8 τοῦ ἄρθρου 10
τοῦ Νόμου 362 τοῦ 1943 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Εἰς τὸ τέλος τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Δ)τος
τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς τοῦτο
ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως προστίθενται τὰ ἐξῆς ἰσχύ-
οντα ἀφ' ἧς καὶ τὸ Δ)μα τοῦτο ἰσχυσεν». Τὸ ἀναγνωρισμέ-

νον δυνάμει πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνε-
δρίου δικαίωμα συνταξίμου χρόνου παρὰ μὲν ἐν ἰσχύϊ καὶ
συνυπολογίζεται διὰ τὸν κανονισμόν τῆς συντάξεως μετὰ
τοῦ μεταγενεστέρου χρόνου ὑπηρεσίας».

Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγούμενης παραγράφου
ἀναγνωρίζομένη σύνταξις ἢ αὐξήσις τῆς συντάξεως εἶναι
πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς
πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Ἡ διὰ τοῦ ἐδαφίου 7 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 362
τοῦ 1943 γενομένη κατάργησις τοῦ περιορισμοῦ τοῦ ἀνω-
τάτου ὁρίου συντάξεως ἐπεκτείνεται ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ ἄρθρῳ
τούτῳ ὅρους καὶ διὰ τὰς συντάξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βου-
λῆς καταργουμένης τῆς σχετικῆς περιοριστικῆς διατάξεως
τοῦ ἄρθρου 6 τῆς Η' συντακτικῆς πράξεως τοῦ 1935
«περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως ἐνίων διατάξεων
τοῦ Κανονισμοῦ τῆς Βουλῆς».

* Ἀρθρον 13.

1. Τὸ ἐδάφιον 1 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Ν.Α. 1294 τοῦ 1942
ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως :

«Ὁ χαρακτηρησμός προσώπου τινὸς ὡς ἀπόρου, εἰς ἃς
περιπτώσεις κατὰ τὴν κειμένην περὶ συντάξεων καὶ ἐπιδο-
μάτων παρακολουθούντων τὴν σύνταξιν νομοθεσίας γεννᾶ-
ται ζήτημα ἀπορίας, ἀποκείται εἰς τὴν ἐλευθέραν κρίσιν
τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ἢ τῆς ἀρμοδίας Ἐπιτροπῆς,
μορφουμένην ἐκ τῶν ὑπ' ὅψιν τούτων τιθεμένων κατὰ νό-
μον δικαιολογητικῶν.

2. Ὑποθέσεις δι' ἃς ἐξεδόθησαν πράξεις ἢ ἀποφάσεις
τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου ὑπὸ τὸ Κράτος τῆς ἀντικαθι-
σταμένης διατάξεως ἐπανεισάγονται αἰτῇσει τῶν ἐνδιαφε-
ρομένων ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

3. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Α. 580 τοῦ 1941 δὲν ἔχουσιν
ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ τῶν προσώπων τῶν ἀναφερο-
μένων εἰς τὸ ἐδάφιον 8 τοῦ ἄρθρου 66 τοῦ Δ)τος τῆς 31
Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ.» ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο
ἐτροποποιήθη μεταγενεστέρως καὶ ἰδίᾳ διὰ τοῦ ἐδαφίου 6
τοῦ Α.Ν. 2010 τοῦ 1939.

* Ἀρθρον 14.

1. Ἡ σύνταξις τῶν ὑπαχθέντων εἰς τὰς διατάξεις τοῦ
Ν.Α. τῆς 5 Ἰουνίου 1935 «περὶ ἀναγνωρίσεως ὡς συνταξι-
μου χρόνου καὶ ἀπονομῆς συντάξεως κλπ.» ὡς τοῦτο ἐτρο-
ποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως κανονίζεται
κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περιπτώσεων α' καὶ β' τοῦ ἐδαφίου
1 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ ἀνωτέρω Ν.Α. τῆς 5 Ἰουνίου 1935,
αἰτῆσις θεωροῦνται ὡς μηδέποτε καταργηθεῖσαι.

2. Ἡ κατὰ τὴν ἀνωτέρω διάταξιν ἀναγνωρίζομένη
αὐξήσις τῆς συντάξεως εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς χρονολο-
γίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως τοῦ
Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου.

* Ἀρθρον 15.

Πολιτικοὶ ὑπάλληλοι ἐν ἐνεργείᾳ ἢ συνταξιούχοι, δι-
τελέσαντες Γενικοὶ Γραμματεῖς Ὑπουργείων ἀποχωρήσαν-
τες ἢ ἀποχωροῦντες ὁποσδήποτε τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας,
δικαιοῦνται συντάξεως ἐπὶ βαθμῷ Συμβούλου τοῦ Ἐλεγκτι-
κοῦ Συνεδρίου, ἐφ' ὅσον ἔχουσι συμπληρώσει εἰκοσιπενταε-
τὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν, κανονιζομένην ἐπὶ τῇ βάσει τῶν
κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἀναγνωρίζομένων ἢ ἀναγνω-
ρισθέντων ἐτῶν συνταξίμου ὑπηρεσίας των.

Άρθρον 16.

Εἰς τὸ ἄρθρον 5 παράγρ. 1 τοῦ ἀπὸ 31 Ὀκτωβρίου 1935 Διατάγματος «περὶ ἀπονομῆς πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» προστίθεται δ' περίπτωσις ἔχουσα οὕτω :

δ) Ἡ χήρα θυγάτηρ ἐξαιρουῦται ἀπὸ τῆς γηρεύσεως αὐτῆς πρὸς ἄγαμον, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄπορος, τῆς ἀναγνωριζομένης συντάξεως καταβαλλομένης ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀναγνωριστικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Διὰ τὰς κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος χήρας θυγατέρας ἢ αἰτήσις περὶ ἀπονομῆς τῆς ὡς ἔνω συντάξεως δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐπὶ ποινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ ταύτης.

Άρθρον 17.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ Ν. 6050 καὶ τοῦ ἄρθρ. 2 ἐδ. 1 παρ. δ' τοῦ Δ. τῆς 31-10-35 «περὶ ἀπονομῆς Πολ. Συντάξεων», ὡς ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 1 ἐδ. 1 τοῦ Α.Ν. 1635)39 εἶναι ὅτι ὡς ὑπη-

ρεσίᾳ Ἀνακτορικῇ θεωρεῖται καὶ ἡ ὑπηρεσία εἰς τὴν Βασιλομήτορα Οὐραν.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου, συντακτικοῦ χαρακτήρος καὶ περιεχομένου, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ἐξαίρεται τῶν διατάξεων δι' ἃς ἄλλως ὁρίζεται ἀνωτέρω.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1943.

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Τὰ Μέλη

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ, Α. ΤΑΒΟΥΛΑΡΗΣ, Ν. ΛΟΥΒΑΡΙΣ,
Ε. ΤΣΙΦΟΝΙΚΟΣ, Α. ΓΕΡΟΝΤΑΣ, Β. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Ὀκτωβρίου 1943.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Κ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ